

Verdonk

resultaat daarvan te informeren. Dit soort problemen moet bij de bron aangepakt worden.

Staatssecretaris **Van Hoof**: Voorzitter. De personeelsuitbreiding bij de Arbeidsinspectie is nog niet volledig afgerond. Er worden mensen aangenomen en er zijn mensen in opleiding, maar het personeelsbestand is nog niet op de beoogde sterkte. Dit zal nog enige tijd vergen.

Minister **Verdonk**: Voorzitter. Over regulariseren zijn wij het helemaal eens, dat zullen wij niet doen.

In december 2004 heeft de Kamer het Nationaal Actieplan Mensenhandel gekregen. Op dit moment wachten wij op de schriftelijke inbreng van de vaste commissie voor Justitie. Ik neem aan dat wij er daarna zo snel mogelijk over met de Kamer in debat zullen kunnen gaan.

De heer **Dijsselbloem** (PvdA): De concrete vraag is of het voor 1 januari is blootgelegd. Daarvoor golden namelijk nog de lagere boetes. Ik vrees dat deze bedrijven opnieuw met deze lage boetes ...

De **voorzitter**: U mag alleen uw concrete vraag herhalen, niet de toelichting.

Staatssecretaris **Van Hoof**: Voor zover mij bekend gaat het om aanhoudingen en processen-verbaal van na 1 januari.

Minister **Verdonk**: De heer Dijsselbloem vraagt of ik weet van deze uitbuiting. Ja, ik weet in het algemeen van de uitbuiting van illegalen. Dat is ook bekend geworden door het presenteren van de illegalenbrief. Ik weet dat door de diensten ook naar deze route onderzoek wordt gedaan.

De heer **De Wit** (SP): Het is echt ongelooflijk wat er op dit gebied gebeurt. Wij wisten al veel van de tuinbouwsector, van de aspergestekers, en de illegalen die daarin werkzaam zijn. Wat je hier leest, is echter mensonwaardig. Het is ongelooflijk!

Hier is maar één punt aan de orde en dat is dat er werkgevers zijn die kennelijk de mogelijkheden zien om gebruik te maken van deze illegalen. Is de staatssecretaris bereid om nu eens een keer openlijk bekend te

maken over wie het gaat? Welke bedrijven zijn het?

Wordt het niet tijd om eens een aparte sticker te ontwerpen, opdat de bedrijven en sticker op de deur, op het hek of op de muur geplakt krijgen waarop staat: dit is een bedrijf dat op grove wijze gebruikmaakt van illegalen. Dat zou misschien nog helpen.

Staatssecretaris **Van Hoof**: Dit is een onderwerp dat in het kader van de bestrijding van illegalen al vaker aan de orde is geweest en dat wij vaak duiden met de term "naming and shaming". Men weet dat voor een heel andere sector, de bedrijven die uitzenden, voor mij een overweging was om te kijken of naming and shaming een rol zou kunnen spelen. In dit geval gaat het om zaken die naar het OM gaan. Het wordt dus als het ware vanzelf openbaar. In die zin hoeven wij daarvoor geen specifieke maatregelen te nemen.

Een sticker is een onderdeel van de naming-and-shamingaanpak. Daartoe is nog niet besloten, maar in dit soort discussies vind ik het de moeite waard om daarnaar te kijken.

Misschien mag ik van de gelegenheid gebruikmaken om mijn antwoord aan de heer Dijsselbloem te corrigeren. Inmiddels is mij duidelijk dat het van voor 1 januari is.

Mevrouw **Lambrechts** (D66): Of het van voor of na 1 januari is, is misschien in zoverre minder interessant dat ik van de man van het SIOD uitdrukkelijk heb begrepen dat het een groeimarkt is, een groeimarkt van moderne slavernij. In dat opzicht groeit de markt in Nederland harder dan in het buitenland. Ondanks onze maatregelen ± en het buitenland zit natuurlijk ook niet stil ± is het met onze wetten, regels en boetes kennelijk nog steeds zo dat het lucratief is om het hier te doen en hier de markt te laten groeien. Mag ik daarop een antwoord? Weten wij ook hoe het in het buitenland zit en kan een vergelijking worden gemaakt? Misschien kunnen wij gezamenlijke afspraken maken om het te voorkomen.

Staatssecretaris **Van Hoof**: De heer De Wit merkte op dat het kennelijk mogelijk is dat werkgevers in dit land geïnteresseerd zijn om mensen met deze achtergrond in dienst te nemen.

Het is heel slecht dat dit gebeurt. Volgens mij heeft het helemaal niet te maken met de vraag of de arbeidsvoorwaarden in Nederland te streng zijn, te goed zijn of te duur zijn en wat dies meer zij. Er is natuurlijk wel een discussie te voeren over de Nederlandse situatie en de bedragen waar deze mensen voor werken. De bedragen waar deze mensen voor werken, zijn natuurlijk niet reëel meer en gaan alle perken te buiten. Er worden niet alleen lagere bedragen betaald en belastingen en premies sociale zekerheid ontdoken. De arbeidsmarkt wordt ontregeld. Wij voeren een discussie over mensen in eigen land die met een uitkering thuiszitten, die het werk zouden kunnen doen en aan de slag zouden kunnen. Dat soort processen wordt aan alle kanten ontregeld. Dat is de reden dat met name de SIOD dit soort werk opspoort.

Mevrouw **Lambrechts** (D66): Dat was niet de aard van mijn vraag. Het ging mij om de landen om ons heen. Kennelijk groeit de markt in Nederland harder dan in de landen om ons heen. Dat moet toch een teken aan de wand zijn om eens te gaan kijken ...

De **voorzitter**: Nee, u hoeft het niet te herhalen. U spitste uw vraag toe. De staatssecretaris antwoordt.

Staatssecretaris **Van Hoof**: Illegale arbeid is niet iets wat in Europees verband gemakkelijk te bestrijden is. Het is dus een zaak die specifiek in Nederland aan de orde is.

Vragen van het lid Tonkens aan de staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport over **het aanbieden van een prenatale test aan alle zwangere vrouwen**.

□

Mevrouw **Tonkens** (GroenLinks): Voorzitter. Vele aanstaande ouders willen graag weten of hun kind gezond geboren zal worden. Zij willen bijvoorbeeld weten of het kind lijdt aan het syndroom van Down of aan een neurale buis-syndroom, een open ruggetje. De regering wil echter alleen aan aanstaande moeders boven de 35 jarige leeftijd een test aanbieden. Artsen mogen jongere aanstaande moeders er wel over

Tonkens

informereren, maar zij mogen hun geen test aanbieden. In de praktijk blijkt dit onderscheid heel onduidelijk te zijn. Geen wonder dat er inmiddels drie regio's zijn ± Eindhoven, Amsterdam en sinds afgelopen zaterdag ook Rotterdam ± waar men openlijk aangeeft dat men met dit beleid niet uit de voeten kan. Men biedt daarom aan alle aanstaande moeders een test voor in ieder geval het syndroom van Down aan. Zij zien dit als onderdeel van een goede begeleiding van aanstaande ouders. Aanstaande moeders, jonger dan 35 jaar, moeten deze test nog wel zelf betalen, maar daarover is men al in gesprek met zorgverzekeraars.

In reactie hierop gaf een woordvoerder van de staatssecretaris afgelopen zaterdag in de Volkskrant aan dat informeren van vrouwen die zwanger willen worden of die zwanger zijn, prima is, maar dat het actief aanbieden van een test verboden is, omdat dat een glijdende schaal is.

Mijn eerste vraag is wat de staatssecretaris hiermee bedoelt. Men mag wel informeren over een test, maar men mag deze niet aanbieden. Dat is inderdaad, zoals de staatssecretaris zelf laat zeggen, een glijdende schaal. Hoe moet een arts nu weten waar hij zit op die glijdende schaal tussen informeren en aanbieden? Wanneer zit je op het verboden deel van die schaal en wanneer op het toegestane deel? Als het inderdaad een glijdende schaal is, glijdt je er toch vanzelf vanaf. Erkent de staatssecretaris dat zij hiermee artsen in een onmogelijke spagaat brengt, zoals gynaecoloog Steegers het zelf zaterdag jongstleden in de Volkskrant uitdrukte.

Mijn tweede vraag is of de staatssecretaris bereid is om artsen en verpleegkundigen uit deze onmogelijke spagaat te bevrijden door haar beleid aan te passen en een screening op het Downsyndroom en neurale-buisdefecten in principe aan alle aanstaande moeders aan te bieden? Niet alle aanstaande moeders willen een screening, maar het zou aangeboden moeten kunnen worden aan diegenen die dat willen. Dat is immers de enige manier om artsen uit deze spagaat te bevrijden. Bovendien heeft de kans op een kind met het Downsyndroom lang niet alleen met leeftijd te maken. De helft van deze kinderen heeft een moeder

van onder de 35 jaar. De kans op een kind met een neurale-buisdefect, een open ruggetje, heeft zelfs helemaal niets met leeftijd te maken. Dit is des te meer reden om zo'n screening aan alle ouders aan te bieden. De Gezondheidsraad heeft ook gezegd dat de leeftijdsgrens van 35 jaar achterhaald is. Aanstaande ouders, artsen en verpleegkundigen willen duidelijkheid zowel over het beleid als over de toekomst van de kinderen. Het is aan de staatssecretaris om die duidelijkheid nu te verschaffen.

Staatssecretaris Ross-van Dorp: Voorzitter. Na uitgebreid overleg met de Kamer is in juni het kabinetsstandpunt aanvaard. Ik heb geen behoefte om op grond van een krantenartikel of op grond van een inaugurele rede dat standpunt te herzien. Wij zijn op dit moment bezig uitvoering te geven aan een aantal afspraken die tijdens het overleg met de Kamer zijn gemaakt. Wat betreft het onderscheid tussen aanbieden en informeren, heb ik het voornemen de WBO zodanig aan te passen dat deze schijnbare tegenstelling met de Wet geneeskundige behandelingsovereenkomst wordt opgelost. Ik heb hier niets nieuws toe te voegen aan het debat dat wij daarover al gevoerd hebben. Wij zijn op dit moment met de uitvoering bezig. Voor de zomer zal de Kamer worden geïnformeerd over de uitkomsten van de gesprekken met de beroepsgroep en de daadwerkelijke stappen voorgelegd krijgen.

Mevrouw Tonkens (GroenLinks): De staatssecretaris zegt dat zij niets nieuws gaat doen en dat zij al onderscheid aan het aanbrengen is tussen aanbieden en informeren. Dat is onduidelijk. Volgens mij is er wel iets nieuws gebeurd. Drie regio's zeggen inmiddels dat zij nu al niet kunnen werken met het onderscheid. De staatssecretaris kan dan wel voor de zomer misschien met een nieuw verhaal komen, maar men kan nu niet uit de voeten met dit onderscheid. Dat laatste is ook logisch, want een glijdende schaal met aan de ene kant iets dat verboden is en aan de andere kant iets dat toegestaan is, is heel onduidelijk om mee te werken. Ik wil graag dat de staatssecretaris op dit signaal uit het veld reageert. Laat ik een voorstel

doen. De staatssecretaris kan de drie regio's die nu al anders werken, aanwijzen als proefregio's. Zij zouden van haar dan de test aan iedereen mogen aanbieden, waarna vervolgens wordt gekeken hoe dat functioneert.

Is de staatssecretaris daarnaast bereid te onderzoeken hoe artsen, verpleegkundigen en aanstaande ouders haar beleid nu eigenlijk ervaren? Het gaat niet alleen om een krantenartikel maar ook om een duidelijk signaal dat men er moeilijk mee uit de voeten kan. Misschien wil zij er nader naar kijken.

Staatssecretaris Ross-van Dorp: Voorzitter. Volgens het ingenomen standpunt kan het niet aan iedereen worden aangeboden. Zorgverzekeraars mogen het niet in het basispakket opnemen. Op het moment dat dat wel gebeurt, zal ik daartegen optreden. In het aanvullend pakket kan het eventueel wel, maar dat is een andere kwestie. Ik kom niet terug op de afspraken die wij hier met elkaar gemaakt hebben. Ik ben druk bezig met overleg met de beroepsgroep over de manier waarop verbeteringen in de kwaliteit en organisatie vorm kunnen krijgen. Over de uitkomsten daarvan zal de Kamer gerapporteerd worden. Nog vóór de zomer zal de Kamer het kwaliteitsbeleid en de organisatie voorgelegd krijgen. Ik hecht eraan dat het daarbij gaat om landelijke en niet om regionale kwaliteit. Daarmee geef ik uitvoering aan datgene wat wij met elkaar hebben afgesproken.

Regeling van werkzaamheden

De **voorzitter:** Ik stel voor om vanmiddag te stemmen over de aangehouden motie-Van Haersma Buma over de aanpak van zware criminaliteit (29800-VI, nr. 43).

Daartoe wordt besloten.

De **voorzitter:** Op verzoek van de PvdA-fractie benoem ik in de vaste commissie voor Buitenlandse Zaken het lid Duivesteyn tot plaatsvervangend lid in de bestaande vacature.

Het woord is aan mevrouw Bussemaker.

Mevrouw Bussemaker (PvdA): Voorzitter. Vanochtend hebben wij na